

A KÉT VERÉB

Huszka J.

A telegráfrót oszlopára
Két kis veréb egyszerre szálla.
Lecsüggedt szárnyal megültek ott,
És egy a másnak panaszkodott.
A hosszú útról, szenvedésről,
Hidegről és a napsütésről.
Egyik legény volt, másik leány,
Megesett szívük egymás baján.

Az egyiket elhagyta párja,
Urát másik lesi-várja.
Es összebújnak mind közelebb,
Szegény szerelmes két kis veréb.
Csak egy perc, s mindenik látja,
Nem ezt kereste, nem a párja.
Es elrepülnek, vissza sem néznek,
Északra egyik, a másik délnek.

MADÁR VÍGAN DALOL...(Lemondás)

Lévay E.

Dankó P.

Madár vígan dalol a lombos ágon,
Lágy esti szélről harmatos virág.
És minden, minden széles e világon
Szerelmet érez, s hön szeretni vágy.
Bevallanám én is titkát szívemnek,
Elmondanám, hogy mily híven szeretlek.
Elmondanám, de hasztalan beszéd,
Hideg szobor vagy, meg sem értenéd!

ASSZONYKÁM ADJ EGY KIS KIMENŐT...

Zerkovitz B.

Asszonykám, adj egy kis kimenőt!
Hadd zülljek ma éppúgy, mint azelőtt.
Az egyik kocsmából a másik kocsmába,
Törzs-kávéházamból zenés kávéházba.
Asszonykám, adj egy kis kimenőt,
Hogy zülljek ma, úgy mint azelőtt.
Megjövök éjfélre, háromra vagy négyre,
Vagy holnap délre, mint azelőtt!

MINEK TURBÉKOLTOK...

Szabolcska M. Hubay J.

Minek turbékoltok
Búgó vadgalambok?
Szerelemre engem
Minek tanítgattok?
Van az én szívemben
Dal, szerelem, bánat,
Több, mint a Nagyerdő
Minden galambjának.

De, ha már úgy vágytok
A tanítóságra,
Menjete, szálljatok
Babám ablakára.
Hej, arra ráérne
A tanítóságtok!
Ha a világ végig
Mindig tanítnátok.

EZZEL A KIS DALLAL ÜZENEM

Szécsén M.

Buday D.

Ezzel a kis dallal üzenem
Hogy szeretem magát,
S nem élhetek így,
Egyedül tovább.
Minden gondolatom odaúz,
Es csupa tűz a szám,
De maga nem is
Gondol rám talán.
Ha kiejtem csak a nevét,
Ha olvasom a levelét,
Egy elfelejtett édes
Nyár muzsikál.
S a szív nem szól, csak vár,
En ezzel a kis dallal
üzenem,
Hogy szeretem magát,
S nem élhetek így
Egyedül tovább.

LESZÁLLT A CSENDES ÉJ...

Peszeky A.

László I.

Leszállt a csendes éj, alszik a város, aludj hát te is fiam.
 Feletted százszorszép pillangó szálldos, feléd száz tündér suhan.
 Búcsúzóul most a karod kitarod, úgy sutogsz jó éjszakát.
 Amíg a tündérek országát járod, apád majd vigyáz reád.

Te vagy az életem minden reménye, te vagy az élet nekem.
 Add hát a kis kezéd apád kezébe, s álmodjál szép gyermekem.
 Álmodban hallgass majd tündérmeséket, hallgasd a szívem szavát,
 Szeress úgy engem, mint ahogy én téged, Kisfiam, jó éjszakát!

Karácsonyi változat: Vértess H.

Leszállt a csendes éj, pihen a város, féhéren csillog a hó,
 A mennyből hallik az angyali kórus, kíséri a harangszó.
 Fenségesen lángol egy csöppnyi jászol, világít messze a fény,
 Szívünkben kigyúl a szeretet lángja Karácsony szent éjjelén.

VAN OTTHON EGY CIFRA SZÜROM...

Lovász K.

Reményi B.

Van otthon egy cifra szűrőm, meg egy szép subám,
 Van otthon egy szépen szőlő meggyfa furulyám.
 Legyen tied a tilinkó, s fújd el rajta majd,
 Hogy egy magyar katona a fogságban meghalt.
 Meggyfanyelű fokosomat öcsémnek adom,
 A karikás ostoromat Nagy Pálra hagyom.
 A ládában találsz majd egy piros keszkenőt,
 Add vissza a Juliskámnak... Isten áldja őt!

NÉHA-NÉHA VISSZATÉRNEK...

Hetényi H.A.

Néha-néha visszatérnek a tavaszi álmok, néha úgy feldobog a szívem,
 Hogy csak nekem nyílnak mind a legszebbik virágok,
 Néha-néha még el is hiszem.
 Néha-néha úgy érzem, hogy sose fájt a lelkem, hogy az élet csak
 muzsikaszó,
 Hogy a tavasz régen elszállt, szinte elfelejttem,
 S a szívemben halkan hull a hó... Hull a hó...

A VÉN CIGÁNY

Kondor E.

Zöld erdő mélyén, kis patak szélén, párjával csendesen élt
egy cigány.

Vén, öreg ember, nótája nem kell, senkinek sem kell a nótája már.
Szép tavasz járja, zöld a fa dga, a vadgalamb vígan turbékol a fán,
Ősz feje kábul s a szíve kitágul, s párjához így szól a vén cigány:

"Hol van a hegedűm, párom, tavasszal minden vidám.
Városba megyek máma, én, az öreg cigány.
Egyszer még hadd muzsikáljak, szívemből úgy igazán,
Szeretném elmuzsikálni: él még a vén cigány,
Öreg cigány, az ősz cigány."

És a vén ember eltipeg csendben, hóna alatt a kopott hegedű.
Alig bír járni, lábain állni, szívében mégis ott él a derű.
Városba érve fáradtan tér be egy csillogó teremnek ajtaján,
Vére fellobban, szíve megdobban, s középre tipeg a vén cigány.

"Nagyságos uraim, kérem, nem tudom ismernek-e még?
Könyörgöm, de sokat húztam, valaha réges-rég...
Egyszer még hadd muzsikáljak, szívemből úgy igazán...
Szeretném elmuzsikálni: él még a vén cigány,
Öreg cigány, az ősz cigány."

Csönd lett egy percig, s így szól az egyik:

"Jó uraim, ma mulatunk, úgy-e?"

Nyissanak ajtót, ezt a vén rajkót látni szeretném, hogy repülni
tud-e?"
Ugrik a pincér, s pénzt kap a viccért, kint van az ember s kész
a hatás...

Jó öreg párja már halva találta...
S beszél az ajtón: "Urak, jó mulatást!"

Nem muzsikál sohasem már, csendes lett a vén cigány,
Erdőben alussza álmát, vadgalamb bűg a fán....
Vén öreganyóka a sírját virággal díszíti már,
S galambbal sírva dalolja: "Élt egyszer egy cigány,
Öreg cigány, a vén cigány..."

SZÁZ ÉVE MÁR...

Dénes Gy. Chopin
 Most száz éve már, több is talán
 Párizsban bál volt minden éjszakán,
 És karnevál.
 Kényeskedve táncoltak a dámák,
 Sír a lány, - holdvilág...
 Dalt komponál a zongorán
 Chopin, a költő árva muzsikál
 Egy lány után.
 Vágyat lát a hölgy szemében,
 Gárdahadnagy táncra kérte,
 S látja hogy az ajkuk összeér...
 Azóta már száz év messze jár...
 Halkan hoz a szél melódiát,
 Chopin dalát...

FIZETEK, FŐÜR...

Seress R.
 Fizetek, főür! Volt egy feketém,
 És egy életem, amit elrontottam én.
 Sietek, főür, nincs már sok időm,
 Mert, akit várok, talán az éjjel
 értem jön.
 Lehet hogy holnap egy másik
 főür jön,
 Már énfelem és az égi kávénál
 Teraszán így dalolok én:
 Fizetek, főür! Volt ezer remény,
 És egy életem, amit elrontottam én.

HA LESZÁLL AZ ÉJ...

(Indián szerelmi dal)

Radó I. G. Friml
 Ha leszáll az éj,
 Kicsikém, te ne félj.
 Szíved az enyém,
 S a tiéd vagyok én.

Szerelmem küldöm a szívem
 Hű forró szaván,
 Akkor mi lesz, ha a válasz nem
 Jön majd az éjszakán.
 De ha szól a dal
 A sötét völgy ölén,
 Tudni fogom én,
 Hogy te jössz már felém.
 Mosolyog ránk
 Kék nydresti ég,
 Ha leszáll az éj,
 Kicsikém ne félj!

LÁMPAFÉNY...

Kondor E.

Este, ha megszólal a cigány,
 Csókra vár már a lány.
 Akkor én leszek a vőlegény,
 Este, ha kigyúl a lámpafény.
 Csillogó, ragyogó, mulató,
 Ringató, altató...
 Téged szeretlek én...
 Csak te légy az enyém,
 És az az esti
 Pesti lámpafény.

Esti fény, lámpafény...
 Örökre szívembe zárlak én.
 Légy az enyém, oh lámpafény,
 Csillogó, villogó
 Tündéri fény...

HULLÓ FALEVÉL...

Zerkovitz B.

Hulló falevél, suttogva beszél.
 A szép tavasznak már vége,
 S a nyárnak, mely lelünkben ége,
 Már csak emléke él...
 Hulló falevél, sárgult falevél.

SZÉP ESTÉNK LESZ...

Dénes Gy.
 Szép esténk lesz,
 Ha egyszer majd megöregszünk,
 Sosem veszeksztünk,
 Ülünk a kandallónál,
 S fogjuk majd egymás kezét,
 A lámpa ég...
 Akkor megköszönöm azt a napot,
 Amikor én megláttalak,
 S hogy egy életen át
 Vártam terád, hálás vagyok.
 Emlékszel még az első csókra
 a Szigeten?
 Láz égett szívemen...
 Szép volt, gyönyörű szép!
 Közben éjfél
 Űt már a kakukos óra,
 Térj nyugovóra
 En velem "szült" édes
 Párom, s csak álmondd tovább!
 Jóéjszakát...
 Aztán ébredj újra fiatalon,
 Ahogyan én megláttalak.
 És egy életen át az ifjúság
 Titkunk marad.

AZ ÉN APUKÁM...

Gommerman I.
 Az én apukám
 Egy "ojjan" híres bohóc volt,
 Mint amilyen
 Még nem volt sohasem.
 Piros haja volt,
 És krumpliból volt az orra,
 Trombita harsant,
 Mikor megjelent.
 Nem félt sosem
 Ott fenn a trapéztetején,

Mókázott a
 Szörnyű mélység szélén.
 (Mert az) Én apukám
 Egy "ojjan" híres bohóc volt,
 Mint amilyen
 Még nem volt sohasem.

AZ IPAFAI PAPNAK...

Török R.
 Mondok én egy nótát,
 Az ipafai papról,
 Ki tudja jól a dolgát,
 Mindig és egyaránt.
 Fohászkodott ő este,
 Fohászkodott a reggel,
 De módfelett szerette
 A szűzdohányt!
 Volt egy fapipája néki,
 Róla nótá szól:

Az ipafai papnak
 Fapipája van, tehát az
 Ipafai papi pipa
 Papi fapipa.

Az ipafai papnak
 Mindene a fapipája,
 Doktora és patikája
 A papi pipa.
 Tél vagy nyár,
 Hogy nem unja már!
 Mindig ott a szájában a
 Papi pipaszár.
 Mert az ipafai papnak
 Fapipája van, tehát az
 Ipafai papi pipa
 Papi fapipa.

SZOMORÚ VASÁRNAP...

Jávör L. Seress R.
Szomorú vasárnap száz fehér virággal
Vártalak kedvesem templomi imával.
Almokat kergető vasárnap délelőtt,
Bánatom hintaja nélküled visszajött.
Azóta szomorú nekem a vasárnap.
Könny csak az italom,
Kenyерem a bánat, szomorú vasárnap.

Szomorú vasárnap kedvesem, gyere el,
Pap is lesz, koporsó, ravatal,
gyászlepel.

Akkor is virág vár, virág és koporsó,
Virágos fák alatt utam az utolsó.
Nyitva lesz a szemem, hogy még egyszer
lássalak...

Ne félj a szementől, holtan is imádlak,
Szomorú vasárnap...

FÜLEMBE CSENG EGY DAL...

Szekács Al.
Fülembe cseng egy dal, régi dal,
Rózsáról, szerelemről, szerelmi hűségéről.
Feledd el, szívem, feledd el ezt a dalt!
Az én szerelmem fakasztá e dalt,
Az én szerelmem, jól tudod, meghalt!
Te ölted meg, szép kedvesem,
Síró gyásszal én temettem,
De nyugalma csak nem lelte.
E dal a visszajáró lelke, e régi dal,
Rózsáról, szerelemről, szerelmi hűségéről,
Feledd el, szívem, feledd el ezt a dalt!

CSENDES EMBER LETTEM...

Seress R.
Csendesember lettem, most egyedül járok,
Megcsaltak a szép asszonyok,
Még a rossz barátok.

Szép asszonyok a szívemet
Rossz barátok a pénzemet
Rabolták el tőlem.
Amióta semmim sem volt,
Kimondták a kegyetlen szót,
Hallani sem akarnak felőlem.
Szép asszonyok, rossz
barátok,
Én már nem haragszom rátok.
Mindent, mindent elfeledtem,
Nagyon csendes ember lettem,
Nagyon csendes ember
Lett belőlem...

SCHNEIDER FÁNI...

Elmentem én a vásárra
Schneider Fánival,
Schneider Fánival,
Schneider Fánival.
Vettem neki selyem
szoknyát
Három fodorral,
Három fodorral,
Három fodorral.
Schneider Fáni csak azt
mondta,
Nem kell neki
Piros szoknya. (hogy hát)
Inkább kell neki
Gigerli,
Mert az jobban ingerli!

JÁRSZ-E MÉG BUDÁRA...

Somlyó Z. Kovács K.
 Jársz-e meg Budára alkonyatkor?
 Kedveled-e még az orgonát?
 Vár-e rád valaki este hatkor,
 Csókra nyújtja-e a homlokát?
 Hazafelé búcsúztok-e hosszan,
 Míg a másik forrón ölel át?
 Jársz-e meg Budára elkonyatkor?
 Kedveled-e még az orgonát?

Egy jobbat, hol csendes a táj.
 Nem tudok élni én itt józanul,
 Szívemre száz bánat borul.
 Csalfa itt minden,
 És hazug a szó,
 Részegnek lenni de jó!
 Én úgy szeretek részeg lenni,
 Mert akkor nékem nem fáj semmi,
 De semmi, se semmi sem fáj...

MOST, AMIKOR...

A MUZSIKUSNAK DALBÓL VAN A LELKE

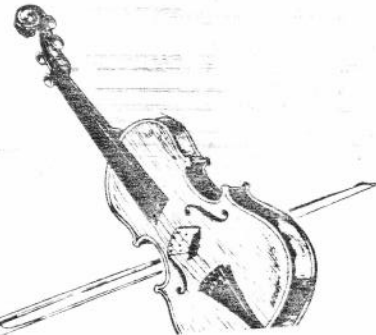
Föld F. Kóla J.
 A muzsikusknak dalból van a lelke,
 Az egész világ szíve dobog benne.
 A muzsikusknak szmoking a kabátja,
 És nincs egy igaz jó barátja.
 Te megkeresed őt, ha szíved éget,
 Ő muzsikál és megvigasztal téged.
 Egy nóta, és te boldog könnyet
 ejtesz,
 És minden rosszat elfelejtesz.
 Leányok, legények!
 Nóta nélkül semmi ez az élet.
 Bankárok, szegények,
 A muzsikust azt nagyon szeressétek,
 A muzsikusknak dalból van a lelke,
 Az egész világ szíve dobog benne,
 A muzsikusknak szmoking a kabátja,
 És nincs egy igaz jó barátja.

ÉN ÚGY SZERETEK RÉSZEG LENNI...

Seress R.
 Én úgy szeretek részeg lenni,
 Mert akkor nékem nem fáj semmi,
 De semmi sem fáj.
 En kerülöm a józanságot,
 Mert keresek egy szebb világot,

Zerkovitz

Most, amikor
 Minden virág nyílik,
 Orgonától
 A kis gólyahírig,
 Mikor vége
 Van a fagyos télnek,
 Amikor a
 Fecskék visszatérnek,
 Mikor a természet
 Újra éled,
 Valahára
 Boldog leszek véled.
 Megölelném
 Az egész világot,
 Hozzád vinném
 Mind, mind a virágot.

AZ ÉN FALUMBAN...

Molnár I.

Dr. Hlatky E.

Az én falumban nincsenek virágok,
 Az én falum oly szomorú világ.
 És mégis, mégis mindig oda vágyok,
 Mind egy szerelmes kis diák,
 Mint egy szerelmes kis diák...

Az én falumban nincsen úri népség
 És minden háznak zsupp a fedele.
 De mégis, mégis ott virít a szépség,
 Ott ismerkedtem meg vele...
 Ott ismerkedtem meg vele...

Ott láttam őt először az alvégen,
 Ott fordult vélem egyet a világ,
 Az én szegény falum azóta nékem
 Csupa virág, csupa, csupa virág...

Látta-már Budapestet éjjel?

Zerkovitz B.

Látta-e már Budapestet éjjel?
 Jöjjön velem, tekintsen csak széjjel.
 Ne töltse az éjszakákat alva,
 Így lesz önnek Pestről is fogalma.
 Nem kell a nap ragyogó sugára,
 Epedve várok az éjszakára.
 Azért zengem telitűdős kéjjel:
 Milyen szép vagy, milyen szép vagy,
 Budapest, mily mesés szép vagy éjjel!

HÁZUNK ELŐTT MENNEK EL A...

Házunk előtt mennek el a huszárok.
 Édesanyám, én is közéjük állok!
 Én leszek az első század szakaszvezető,
 Nem a világ ez a három esztendő!

RÁKÓCZI INDIÓ.

Dr. Wekerle L.

Magyarok Istene, rontsd a labanc hadát!

Közeleg az óra, csatariadóra.

Hogy a magyar akarata, csatavasa, diadala mentse meg e szomorú hazát.

Előre! Hős Rákóczi népe, kurucok előre, csak előre!

Diadal veletek, ellenfeletek letiportátok,

Verje gonoszokat átok!

Újul a vész, a hazát im elárulták!

Jön a rombolók új árja.

Hej, hova lettek a hős daliák, a vezérek?

Mily sors várja a szegény nép sok ezerjét!?

A komor szívű hadurak fejét? - Bujdosnak szerteszét!

TE VAGY A LEGÉNY...

Te vagy a legény,

Tyukodi pajtás,

Nem olyan, mint más,

Mint Kuczug Balázs.

Teremjen hát országunkban

Jo boráldomás,

Nem egy fillér, sem két tallér

Kell ide, pajtás.

Szegény legénynek

Olcsó a vére,

Két-három fillér

Egy napra bére.

Azt sem tudja hova tenni

Mégis végtére,

Két ország közt egy hazáért

Omlik ki vére...

ÁTMEGYEK A KIRÁLYHÁGÓN...

Farkas I.

Átjöttem a Királyhágón,

Elvesztettem a huszárcsákóm,

En Teremtőm, merre menjek,

Hol találom?

Az én kedves huszárcsákóm.

Átmegyek a Királyhágón,

Elhozom a huszárcsákóm.

En Teremtőm, fogadom hogy

Megtalálom, megkeresem

Megtalálom,

Az én kedves huszárcsákóm!

SEJ, HAJ, ÉN KATONA SOSE LETTEM VOLNA

Sej, haj, én katona sose lettem volna,
Ha a bátyám báró nem lett volna.
Háromszor is felírt a császárnak,
(hogy) Sej-haj, vigyék el az ecsémet
A jóskát katonának.

Sej, haj, liba, liba, sárgalábú liba.
Hivatalos vagyok a lakziba.
Mit ér nekem olyan lakodalom,
Sej-haj, akibe a
Rózsám a menyasszony!

MÁHOZ EGY HÉTRE MÁR...

Mához egy hétre már nem leszek itt.
Elvisz a gyorsvonat engemet is,
Gyorsvonat, személyvonat valahol megáll,
Nyújtom a kis kezem, szervusz babám.

Szeretni, szeretni szerettelek,
Elvenni, elvenni mégsem meretelek,
Menyasszonyi fátyol a fejedre kerül,
Szívem a bánatban majd elmerül.

VIHAR A LEVELET...
(Ma még piros élet)

Csendes éj, harmatja reszket a virágon,
Adj egy csókot lelken, aranyos virágon!
Adj egy csókot, pici piros rózsaszálom,
Te legédesebbem ezen a világon.

Vihar a levelet ide-oda fújja,
Szegény katonának forgandó a sorsa.
Ma még piros élet, holnap fehér álom,
Ne sajnáld a csókot tőlem aranyos
virágon!

GYÖNGE VIOLÁNAK...

(Nagy Bercsényi Miklós)

Dankó P.

Gyenge violának
Letörött az ága,
Az én bánatomnak
Nincs vigasztalása.
Suhog a szél Késmárk felett,
Édes rózsám Isten veled.

Nagy Bercsényi Miklós
Sírdogál magában,
Elfogyott szegénynek
Minden katonája.
Suhog a szél Késmárk felett,
Édes rózsám, Isten veled.

SZERVUSZTOK, LÁNYOK

Harmath I. Czeglédy Gy.
Szervusztok, lányok,
Huncut zsidányok!
Nagyságos asszony,
Kisztihand, zsusztihand,
Vár rák a muszka,
Ez lesz csak gusztá!
Visszajövünk még,
Pesti sok kis bitang!
Mához egy évre
Künn a lizsébe,
A Weingrubernél.
Kinn leszünk, esküszünk!
A banda játszik
Egy Cerkovácit,
Amíg mi bliccelünk.

MIKOR AZ EST MESSÉLNI KEZD...

Reményi B.

Ott, ahol most magyar fiúk járnak,
Sötét felhők nem borítanak árnyat,
A csillagok fényesebbre gyűlnak
Ott, ahol most takarodót fűlnak.
Párna lesz az erdő friss mohából,
Amire ott lepihen a
És a hőse ennek a szép napnak,
Úgy-e te vagy, gyerekarcdú hadnagy?

Mikor az est mesélni kezd,
Utánad édes vagy epeszt.
Szeretnék olyankor ottlenni nálad
Mikor azest mesélni kezd,
Hogy álomba én ringatnálak.

TAVASZ ELMÚLT, A RÓZSÁNAK..
(Ne sírj, ne sírj, Kossuth Lajos)
Tavasza elmúlt, a rózsának
Lehullott a szép virága.
Ne sírj, ne sírj, Kossuth Lajos,
Lesz hazádnak szabadsága!
Mi neked fáj, nekünk is fáj,
Könnyünket viselni bajos,
De Istenünk segíteni fog,
Ne sírj, ne sírj Kossuth Lajos!

MESSZE VAN A NYÍREGYHÁZI...

Kókay I.

Messze van a nyíregyházi kaszárnya,
Ida vagyok három évre bezárva.
Fáj a szívem, édesanyám,
Éjjel-nappal gondolok a babámról, (mert)
Messze van a nyíregyházi kaszárnya.

Írtam én a galambomnak levelet,
Megírtam, hogy felejtsem el engemet.
Jöjjön haza nemsokára,
Ne várja meg, hogy én menjek utána,
(mert) Messze van a nyíregyházi
kaszárnya.

CSÍNOM PALKÓ, CSÍNOM JANKÓ

Csínom Palkó, Csínom Jankó,
Csontos karabélyom.
Szép selymes lódingom,
Dali pár pisztolyom.
Nosza, rajta, jó katonák
Igyunk egészséggel,
Menjen táncba ki-ki köztünk
Az 8 jegyesével.

ÖRMESTER ÚR FEKETE SUBÁJA

Örmester úr fekete subája,
Barna kislány húzódik alája.
Mentül jobban húzódik alája,
Antul jobban kilátszik a...
Egy, kettő, három, négy, a
Fehér lábaszára.

ZÖLD A KUKORICA, KATI

Zöld a kukorica, Kati,
Zöld a kukorica, Kati,
Sej, mikor harmatos a
Levele, Kati.
Szép a szőke kislány, Kati,
Szép a barna kislány, Kati,
Sej, mikor kacshint a
Legényre Kati.
Ne kacshintgass a
Szemembe, Kati,
Inkább üljél az
Ölembe, Kati.
Nekem el kell menni, Kati,
Téged itt kell hagyni,
Kati.
Sej, három évre be kell
Rukkolni, Kati!

SZÁZADOS ÚR, SEJ-HAJ...

Százados úr, sej-haj,
 Százados úr, ha felül a lovára,
 Hátra tekint, sej-haj,
 Hátratekint az elfáradt bakára.
 Úgy-e fiúk szép élet a
 Katona élet?
 Csak az a baj sej-haj,
 Csak az a baj, hogy nehéz a viselet.

Diófából sej-haj,
 Diófából nem csinálnak koporsót.
 A bakának sej-haj,
 A bakának nem mondanak búcsúszt.
 Agydolyó lesz annak a
 búcsúztatója,

Barna kislány, sej-haj,
 Barna kislány lesz a megsíratója.

VÉKONY HÉJJA...

Vékony héjja, de vékony héjja
 Van a piros almának.
 Szép szeretője, de szép szeretője
 Van a magyar bakának.
 Szép szeretője de
 Vékony karcsú a dereka,
 Jobb válláról a bal vállára,
 Bal válláról a jobb vállára,
 Sej, haj, göndörödik a haja.

HIDEG SZÉL FÚJ ÉDESANYÁM...

Hideg szél fúj édesanyám,
 Hozza ki a kendőm.
 Még ma éjjel felkeresem
 A régi szeretőm.
 Kiállok a kapujába,
 Kibeszélgetem magamat
 Véle utoljára.

VASÁRNAS VÁROM A BAKÁMAT...

Weiner I.
 Vasárnap várom a bakámat,
 Hétfőn egy tűzért várok én.
 A keddi napot
 Egy honvédnek adom,
 És szerdán jön a tén.
 Csütörtök, jön a vörös ördög,
 Pénteken jön a szanitéc,
 És szombattra maradnak,
 A kik még hátra vannak.
 Eljen a hadsereg,
 A sok vitéz!

MÁR MINÁLUNK BABÁM...

Már minálunk babám,
 Már minálunk babám,
 Az jött a szokásba:
 Nem szedik a meggyet,
 Nem szedik a meggyet
 Leveles kosárba.
 Felmegy a legény a fára,
 Meggyfa tetejére,
 Lerázza a meggyet,
 Te meg, babám, szedjed
 Rózsás kötényedbe.

ESIK ESŐ, SZÉP CSENDESEN ESIK

Esik eső, szép csendesen esik,
 Tavasz akar lenni.
 De szeretnék a babám kertjében
 Piros rózsá lenni.
 Nem lehetek én rózsá,
 Elhervaszt Ferenc Jóska.
 A debreceni három emeletes
 Huszár kaszárnyába.

NYITVA VAN A SZÁZADOS ÚR ABLAKA...

Nyitva van a százados úr ablaka,
Barna kislány sírva sétál alatta.
Állj meg kislány, érted dobog a szívem,
Nem tagadom, hogy igazán szeretlek.

Nem állok meg a százados úr szavára,
Nem leszek a százados úr babája.
Van már nékem a századjában egy közlegény,
Kit nem adnék, százados úr, magáért.

A közlegény elesik a csatába,
Ki borul a barna kislány vállára?
Ha elesik, szálljon dídás porára,
Mégsem leszek a százados úr babája.

SÁRGA A CSIKÓ, SÁRGA A NYEREG RAJTA...

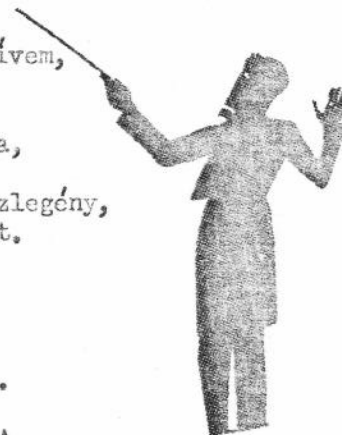
Sárga a csikó, sárga a nyereg rajta.
Most akartam hozzád menni rajta.
Most akartam veled beszélgetni,
Itt van az idő, el kell masírozni.

Anyám, anyám, kedves édesanyám,
De szomorú vasárnap délután!
Házunk előtt szépen muzsikálnak,
Engemet pedig visznek katonának.

ALMA A FA ALATT...

Alma a fa alatt, nyári piros alma.
Engem gyaláz a szeretőm édesanyja.
Engem gyaláz, engem tesz a, vesz a szóra,
Szeretem a lányát, nem tehetek róla.

Verje meg az Isten a mészáros bárdját,
Mér is nyisszanti le a borjú négy lábát?
Mert láb nélkül, sej-haj, nem mehet a sárba,
Fül eszi a fene a baka hátára!

MÁR MINÁLUNK SOROZNAK...
Már minálunk soroznak,
Nemsokára be is rúkolnak.
Kislány mondja az anyjának,
Viszik a babám katonának.
Kikíséri a vasútra,
Ráborul a szeretője vállára,
Ne sírj, kedves Juliskám,
Visszajövök háború után!

JÓ ESTÉT KIVÁNOK...

Jó estét kívánok,
 Megjöttek a fehérvári huszárok.
 Jó estét kívánok,
 Megjöttek a fehérvári huszárok.
 Jöttek, láttak, győztek,
 Sok kislányt megfőztek,
 Jó estét kívánok,
 Megjöttek a fehérvári huszárok.

BÖRTÁRCÁMNAK BÖRBŰL A FEDELE

Harsányi Zs. Ötvös A.
 Börtárcámnak börből a fedele,
 A fedele, a fedele, börből van.
 Pénz van benne, hej csak ide vele,
 Hej, csak ide vele, bőven van!
 A nótámat százszor elhuzatom,
 Elhuzatom, elhuzatom százszor is,
 Huzatom a nótám, ölelem a rózsám,
 Tettem én már ilyen dolgot
 Máskor is!

HARMINCKETTES BAKA VAGYOK ÉN...

Harminckettes baka vagyok én,
 Kék paroli mosolyog a blúzom
 tetején.
 Nincs még sarzsim, de holnapra lesz,
 Galléromra a hadnagy úr
 Csillagokat tesz.
 Ferenc Jóska adta ezt a mündért rám,
 Nincsen lovam, de víg vagyok
 mindég én,
 Harminckettes baka vagyok én,
 Recece, gyalog masírozok én.

A GÖZKOCSI HAT KEREKE...

A gőzkocsi hat kereke
 De fényes, de fényes,
 De fényes.
 Benne ülnek a harminckettes
 Legények, legények, legények.
 Ne sirjatok budapesti lányok,
 Visszajövünk még hozzátok,
 Valaha, valaha, vagy soha.

SIMONGÁTI LÁNYOK...

Lányok, lányok, simongáti
 lányok,
 Közületek csak egyet sajnálok.
 Ha az az egy köztetek nem
 volna,
 Elválásom százszor könnyebb
 volna.
 Tisztblöm a régi szeretőmet.

RÉTEN, RÉTEN...

Réten, réten,
 Sej, a tápai réten
 Elvesztettem a
 Zsebbe való késem.
 Késem után a
 Karikagyűrűmet,
 Azt sajnálom,
 Nem a régi szeretőmet.

ODAKINT A VÁRTÁN...

Sassy Cs.

Dr. Kárpát Z.

Égbenyúló hegyek között, havas éjszakákon,
Magyar baka szomorúan áll lent a szerb határon.
A lelkében ezer édes emléket melenget,
Kis faluról, barna lányról, otthon való boldogságról,
S golyó súvit el a füle mellett.

Valahol egy kis faluban szomorúság járja,
Valahol egy barna lánynak könnyes a párnája.
Ajakról ima lebben, sóhajok gyors szárnyán,
Hogy ott lenn a szerb határon puskagolyó ne találjon
Egy legényt el, odakint a vártán.

SUGÁR MAGAS...

(Sárba taposom a fényképedet)

Sugár magas, sugár magas a nyárfa teteje,
Halvány sárga, de halvány sárga annak a levele.
Én is olyan, én is olyan halvány sárga vagyok,
Volt szeretőm, egy barna kislány, de már rég elhagyott.
Te mész jobbra, hűtlen babám, én meg megyek balra,
Sárba taposom a fényképedet, nem veszlek el soha!

BUJDOKOLVA JÁROK...

Endrődi S.

Huszka J.

Bujdokolva járok bérceket, rónaságot, vadon erdőséget.
Rongyos a dolmányom, könnyű csorog orcámon, sir bennem a lélek.
Nem kérek én tőled több nagy mezböket, édes szülőházam,
Csak egy kicsiny helyet, hová a fejemet békén lehajthatnám.

HEJ, RÁKÓCZI, BERCSÉNYI...

Egressy

Hej, Rákóczi, Bercsényi, Bezerédi,
Magyar vitézek nemes vezéri!
Hova lettek? Hova mentek, válogatott vitézi?

DARUMADÁR, HA ELSZÁLLISZ...

Radnóti J. Zerkovitz B.
 A daru száll, süvít a szél,
 Már újra rámszakad a tél,
 Hideg van, éles vad csikorgó,
 Eszembe jut a pesti korzó,
 A pesti élet, pesti fény...
 A szívem nyugodni sem hagy,
 Mindennél fájabb már a vagy.
 Már úgy szeretnék hazamenni,
 Boldog békében megpihenni,
 Egy csendes tűzhely lángján.

Darumadár, ha elszállsz dél felé,
 Repülj egy árva kis hajlók fölé,
 Kopogtasd meg a házam ablakát,
 Vidd el a csbkos szívem sóhaját!
 Nem vár hiába, aki visszavár,
 Darumadár, darumadár!

KRASZNAHORKA BÜSZKE VÁRA.

gr. Andrássy T-né.
 Krasznahorka büszke vára,
 Ráborul az éj homálya.
 Tornokok orman az őszi szél
 Elmult dicsőségről beszél.
 Rákócziinak dicső kora
 Nem jő vissza többé soha.

Harcosai rég pihennek
 Bujdosó fejedelemeink.
 A toronyból késő este
 Tárogató nem sír messze.
 Olyan kihalt, olyan árva
 Krasznahorka büszke vára.

KUKORÉKOL A KIS KAKAS...

Kukorékol a kis kakas,
 Hajnal akar lenni.
 Harangoznak a templomban
 El kellene menni.
 Égne a gyertyák az oltár előtt,
 Mégsem jön ide a párom,
 Elvesztettem a civil életemet,
 Míg élek, sajnálom.

FEL, FEL VITÉZEK...

(Klapka Induló)
 Thaly K. Egressy B.
 Fel, fel vitézek a csatára,
 A szent szabadság oltalmára!
 Mennydörög az ágyú, csattog a kard,
 Az lelkesíti csatára a magyart!

KOSSUTH NÓTA

Kossuth Lajos azt üzenté,
 Elfogyott a regimentje.
 Ha megegyeszer azt üzeni,
 Mindnyájunknak el kell menni.
 Eljen a magyar szabadság!
 Eljen a Haza!

S Z Ó Z A T...

Vörösmarty M. Egressy B.

Hazádnak rendületlenül
 Légy híve, óh magyar!
 Bölcsöd az, s majdan sírod is,
 Mely ápol s eltakar.
 A nagy világon e kívül
 Nincsen számodra hely:
 Áldjon, vagy verjen sors keze,
 Itt élned és meghalnod kell!

TARTALOMJEGYZÉK

DARUMADÁR, HA ELSZÁLLSZ...

Radnóti J. Zerkovitz B.
 A daru száll, süvít a szél,
 Már újra rámszakad a tél.
 Hideg van, éles vad csikorgó,
 Eszembe jut a pesti korzó,
 A pesti élet, pesti fény...
 A szívem nyugodni sem hágy,
 Mindennél fájjobb már a vágy.
 Már úgy szeretnék hazamenni,
 Boldog békében megpihenni,
 Egy csöndes tűzhely lágy ölen.

Darumadár, ha elszállsz dél felé,
 Reptülj egy árva kis hajlék fölé,
 Kopogtasd meg a házam ablakát,
 Vidd el a csbkos szívem sóhaját!
 Nem vár hiába, aki visszavár,
 Darumadár, darumadár!

KRASZNAHORKA BÜSZKE VÁRA.
 gr. Andrássy T-né.
 Krasznahorka büszke vára,
 Ráborul az éj homálya.
 Tornokok ormán az őszi szél
 Elmult dicsőségről beszél.
 Rákóczinak dicső kora
 Nem jő vissza többé soha.

Harcosai rég pihennek
 Bujdosó fejedelemnek.
 A toronyból késő este
 Tárogató nem sír messze.
 Olyan kihalt, olyan árva
 Krasznahorka büszke vára.

KUKORÉKOL A KIS KAKAS...

Kukorékol a kis kakas,
 Hajnal akar lenni.
 Harangoznak a templomban
 El kellene menni.
 Égne a gyertyák az oltár előtt,
 Mégsem jön ide a párom,
 Elvesztettem a civil életemet,
 Míg élek, sajnálom.

FEL, FEL VITÉZEK...

(Klapka Induló)

Thaly K. Egressy B.
 Fel, fel vitézek a csatára,
 A szent szabadság oltalmára!
 Mennydörög az ágyú, csattog a kard,
 Az lelkesíti csatára a magyart!

KOSSUTH NÓTA

Kossuth Lajos azt üzente,
 Elfogyott a regimentje.
 Ha még egyszer azt üzeni,
 Mindnyájunknak el kell menni.
 Eljen a magyar szabadság!
 Eljen a Haza!

S Z Ó Z A T...

Vörösmarty M. Egressy B.

Hazádnak rendületlenül
 Légy híve, óh magyar!
 Bölcsöd az, s majdan sírod is,
 Mely ápol s eltakar.
 A nagy világon e kívül
 Nincsen számodra hely:
 Áldjon, vagy verjen sors keze,
 Itt élned és meghalnod kell!